

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	7
I Dźwiękochłonne dramaty Janusza Krasińskiego	
1. Pisarz w Polskim Radiu	19
2. Dźwiękowa przestrzeń znacząca	25
3. Hałas wolności	45
4. Dramat w procesie autorskich reinterpretacji	59
5. Aneks: Nostalgiczne pudełko. Paradoks radia jako reliktu przeszłości w dramaturgii XXI wieku	75
II Przestrzeń wizualne w dramatach Władysława Terleckiego	
1. Teatr telewizyjny i dramatopisarstwo telewizyjne	89
2. Fotografia jako przestrzeń spotkania	93
3. Pisanie – montaż klatek filmowych	109
4. Oko kamery	119
5. Aneks: Współczesny dramat telewizyjny – wyznaczniki gatunku	139
III Metafizyka światła Romana Brandstaettera	
1. Język światła	147
2. Światło Rembrandta i światło Brandstaettera	151
3. Światło w dramacie i światło w teatrze	171
4. Aneks: <i>Post tenebras lux</i> jako współczesne pragnienie	175
IV Przestrzeń kontrolowana. Cenzura PRL wobec dramatu	
1. Lepka sieć cenzury	183
2. Śniadanie u cenzora	187
3. „Widzów trzeba cenzurować”	203

v Przestrzeń druku i przestrzeń cyfrowa	
1. Intencjonalne i materialne istnienie dramatu	221
2. Edytorstwo i dramatologia	233
3. Nowa przestrzeń: edycja cyfrowa	259
4. Aneks: Współczesne teorie dramatu a naukowe edycje cyfrowe	277
 Zakończenie	 307
 Nota edytorska	 311
Bibliografia	313
Indeks osób	327